

Naar Corsica, via Duitsland, Oostenrijk en Italië, voorjaar 2018

Dit jaar is het plan om naar Corsica te gaan, we hebben er van vrienden goede verhalen over gehoord en hun reisgids en kaarten te leen gekregen. In 2015 wilden we deze trip al maken, maar door omstandigheden ging dat toen niet door.

Corsica is na Sicilië, Sardinië en Cyprus het grootste eiland in de Middellandse Zee. Het is 183 km lang en 83 km breed. Er zijn 20 bergen van meer dan 2.000 meter hoogte, de hoogste berg de Monte Cinto meet 2706 meter en ligt slechts 25 km van de zee! Het eiland heeft daarnaast een zeer bewogen geschiedenis.

Maar eerst moet je toch wel een reisje maken om er met je eigen camper (in ons geval de VW California T5 4Motion) te komen. We starten op 24 april en de eerste stop is aan de Rijn op camping **Schönburgblick** in Oberwesel, de naam zegt het al, je hebt er een mooie blik op de burcht. We rijden de camping op en stoppen niet bij de receptie, nee we rijden meteen door naar een plek die ons wat lijkt. Fout! De beheerder geeft ons een uitbrander, waarom we niet stopten bij het bordje, ons verweer, dat er helemaal geen bordje staat, imponeert hem niet. Later sluiten we vrede met hem. Ach hij doet ook zijn werk. Toch?

Het is een mooi gezicht om de vele schepen over de rivier "berg op en berg af" te zien gaan. Het stadje heeft oude muren, veel torens en een lange geschiedenis.

Dan de volgende stop is op camping **Schwabenmühle** in Laudenbach. In de voorbereiding heb ik er op gelet vooral nieuwe plekken aan te doen, maar als we hier aankomen herkennen we het, we waren hier in 2015 al eens. Het is een mooie camping en Laudenbach is klein, er is een burcht uit 1302, een Bergkirche (moet je wel een eindje klimmen) en verder kan je er goed en niet te duur eten. In Duitsland zijn de porties voor ons vaak te groot, maar je kan ook samen 1 gerecht delen, gaat heel goed! Bij "Gasthaus Krone". Het is er druk en alle tafels zijn bezet, daarom komt een dames zanggroepje bij ons zitten, Het is "Die Kraichgauer Frauenband" en ze hebben vanavond een optreden in het dorp, zonder ons.....jammer. We eten en praten, heel gezellig. Het is mooi dat we de taal goed beheersen, geeft energie.

De 28^e april gaan we verder en richting Leipheim, naar een boerencamping: met SVR korting, "**Schwarzfelderhof**", met paarden, koeien, geiten, kippen en heel veel mogelijkheden voor kinderen. Ze kunnen er elke dag paard- of pony rijden, veel jonge meiden dus. Er is een zwemmeer half rondom de camping,

kortom heel aangenaam en ook zeer kindvriendelijk. Het is druk en dus staan we op het tentveld, wel met een wijds vergezicht. Als je van hier 10 minuten wandelt, kom je bij een struisvogel farm, met 400 van die gekke grote vogels! Straussen-Farm Donaumoos heeft een winkel en daar kan je vogel biefstuk kopen en dat is me toch lekker. Niet te geloven, zo goed.

Van hier kan je ook naar Riedheim lopen en er is een wandeling naar een moerasgebied. Bewegwijzerd, maar wel opletten! We zijn hier 10 minuten rijden van Lego World en onze burens zijn helemaal Lego-gek, vooral hij! Gaat om de dag er heen en komt dan met zakken vol steentjes thuis. "Voor de verkoop".

De volgende morgen al vroeg harde wind en regen, een van de bestuurders van een VW bus laat om 5:30 zijn dak zakken, zonder op te letten en de voorkant van het doek komt klem te zitten! Probleem? De eigenaar slaapt en we laten bij de buurman wat instructies achter en hopen dat het probleem zo kan worden verholpen. Als reiziger heb je ook de taak om voor een ander te zorgen!

We kiezen dan de weg over de Fernpas en gaan over de Brenner in stralend weer, best uniek. We slaan ons kamp op op camping **Gliffenkamm** in Racines, net over de pas in Italië.

Het is 1 mei en we gaan op pad naar het Garda meer, in Peschiera del Garda, camping Butterfly op plek 7. Het is er druk en Peschiera is een vestingstadje als Naarden, maar dan bom vol met toeristen. Omdat er slecht weer wordt voorspeld, gaan we de volgende dag weer op pad, nu naar Pisa. Het is een goeie 310 km. en gaat over heuvels en bergen en we

komen aan op camping **Torre Pendente**, 800 meter van het centrum. Het sanitair is redelijk, er is een zwembad, shop en Wifi.

Er is een restaurant op de camping en we eten er een lekkere vis en drinken een flesje wijn.

De volgende dag naar het Campo dei Miracoli: de kathedraal, het baptisterium (waar een mevrouw ging zingen, prachtig, het gebouw heeft een nagalm van 7 seconden!) en uiteraard de scheve toren. Heel veel toeristen, vooral uit Azië die allemaal dezelfde foto maken. De toren zakte tijdens de bouw al scheef, men heeft getracht nog wat te corrigeren en dat kan je zien. Ook aan de kathedraal kan je een deel zien dat verzakte.

Verder lekker door de stad gewandeld. Heel relaxed. Buiten het centrum, maar wel met zicht op de kathedraal, vinden we een leuk restaurantje waar je goed kan lunchen.

Op 4 mei rijden we naar Livorno om in de haven een ticket te kopen voor de ferry naar Bastia op Corsica. Kost € 165,-. Bij Moby. Er is ook een kantoortje van Corsica Ferries, maar de mevrouw daar had totaal geen belangstelling.

De boot vertrekt om 08:30 en vier uur later zijn we in Bastia, We gaan naar camping **San Damiano** met uitzicht op de baai en het stadje. We vinden een plek aan het strand, er is een Wifi zone, supermarkt en er is een groep VW busjes van Camper Centrum Amersfoort.

Bij het afwassen maken we kennis met een Nederlandse vrouw uit Oegstgeest die volgende week met een Oostenrijker gaat trouwen, die ze leerde kennen op de wintersport. Haar moeder was OOK met een Oostenrijkse skileraar getrouwd, dus de traditie wordt voortgezet.

Dan spreken we een Duits stel dat in Turkije in Kappadokia was, net als wij. Zij kwamen tot aan de Syrische grens en werden toen teruggestuurd, hoe bekend komt dit ons voor!

De 7^e mei gaan we met de fiets (4,5 km) naar het treinstationnetje van Furiani waar een maffe stationschef ons sommeert onze fietsen beneden neer te zetten, ze mogen niet op het perron. .

Dan komt het dieseltreintje uit Bastia en we stappen in, want hij gaat ook weer terug naar Bastia, heel vreemd.

Bastia is een heel gezellige havenstad, met een oude en een nieuwe haven. Veel terrasjes en een citadel. We vinden een plekje met uitzicht op de havens en genieten van een prima salade met warme geitenkaas. Ja het leven vergt wat van een mens!

Als we terug op de camping zijn, staat er naast ons een Engelse T1 uit 1962, in safari uitvoering, verlaagd, brede wielen en met een 2 liter motor met 130 pk. Cool. We zullen de foto's naar de VW Bus club sturen.

s' Avonds slaat het weer om en breken we de voortent af, om de volgende morgen weer op pad te gaan, naar Aleria. Door een kustvlakte met veel fruitbomen en wijngaarden. Later wordt het wat bergachtiger, de camping in Aleria keuren we af. Ongezellig. Maar zoals altijd is er een alternatief voorhanden: camping **U Stabiacciu** in Porto Vecchio. Er zijn 5 gasten, veel kurkeiken, rupsen en de beheerders zijn vriendelijk. Het is maar 2 km van het vestingstadje en met de fiets heel goed te doen. Carla koopt een blikken spaarpotje (replica) voor kleinzoon Chris, gemaakt in India. Aan het thuisfront gaat alles OK, zwager J. meldt dat hij een proefles groot rijbewijs heeft gedaan, maar twijfelt of hij er mee doorgaat.

De 10^e is het weer tijd om het eiland verder te verkennen, want wat we tot nu toe zagen bevalt ons heel goed. We mikken op Bonifaccio, maar de camping aan de rand van de stad is klein en vol, jammer want de andere plek ligt 6 km van het stadje en is wel per fiets bereikbaar, maar voor ons met te veel hoogte verschil. We worden al wat ouder! En rijden (nog) niet op e-bikes dus.

We kiezen voor camping **Ras L'Bol** in Olmeto Plage. Ruimte, schaduw, restaurant, strand, wat wil je nog meer. Het restaurant zit in deze tijd nog in de opstartfase, dus daar kan je niet te veel van verwachten. Maar als je rechts de camping uitloopt, vind je een prima alternatief,

niet duur en de locals eten er ook. Altijd een goed teken. Op de camping zijn veel vogels, vooral merels. Eén ervan ontroert ons, want als je goed luistert zingt ie in zijn refrein de onsterfelijke tekst: "*maakt niet uit, maakt niet uit!*"! Soms wel drie keer achter elkaar. En als je dat eenmaal hebt gehoord, laat het je niet meer los.....

Omdat het prachtig weer is en we al wat wasgoed hebben gespaard, wordt er gewassen. Ook kan je hier heerlijk langs het strand lopen en we gaan tot waar de rivier de Tarano in zee uitmondt. Apart.

Je kan vanaf hier heel prettig met de fiets naar Porto Pollo, een voormalig vissersdorp, nu een jachthaven en wat hotels etc. aan een strand met ondiep water. Max is in de kwalificatie 5^e voor de GP van Spanje. In de race eindigt hij als 3^e!!

We zijn er klaar voor om naar het binnenland te gaan en richten ons op Corte, de voormalige hoofdstad van Corsica. Maar eerst gaan we naar de site Filitosa. Een wel heel bijzondere plek met overblijfselen van een megalitische vesting en van beelden die vanaf 4.000 voor C. moeten zijn ontstaan. De site is in 1946 ontdekt. Deze beschaving liep parallel aan de oudste beschavingen in Egypte. Je zal in

Europa niet veel plekken aantreffen die vergelijkbaar oud zijn. We zijn ervan onder de indruk. Er is ook een klein museum. Deze cultuur kwam ook voor in Stonehenge in de UK en in Bretagne (Carnac), in Zweden zijn er eveneens sporen van

gevonden. Rond 1.600 v. C. vielen de zeevarende Torreanen het eiland binnen en verstoorden de rust van het megalitische volk.

Om in Corte te komen moeten we wel over een col van 1130 meter, in regen en mist en soms als je geluk hebt zie je sneeuw op de hoge toppen. Camping **Restonica**, aan de gelijknamige rivier biedt een plek op gras in de schaduw. Verder is alles hier heel basic. Het personeel op de camping is behulpzaam, alleen de dame die over de centen gaat is een bitch. Goed om te weten. Voor de eerste levensbehoeftes moet je de achteruitgang nemen en de straat oversteken, kom je bij de bakker en de slager. In het stadje is een citadel en een museum en leuke straatjes waar je kan winkelen. Kortom een aangename plaats.

Er loopt een weg door het prachtige dal van de rivier en daar gaan we heerlijk wandelen, mooie natuur en vergezichten. Het is bekend dat er op het eiland veel wilde zwijnen zijn; we hebben het nog niet gezegd of er komt er een knorrend tevoorschijn en loopt met ons mee. We weten niet of die beesten gevaarlijk zijn, Carla doet "een toreadoortje" en probeert hem te verjagen maar daar is 'ie niet van onder de indruk. Auto's stoppen, er worden foto's gemaakt, niemand stapt echter uit! Gelukkig duikt het zwijn na enige tijd de bosjes weer in.

Dan naar Calvi, het is 17 mei. Het is een prachtige rit door de bergen. De wegen zijn goed, soms een beetje smal en altijd met veel bochten. Er kunnen steile hellingen tussen zitten, maar onze T5 heeft er geen enkele moeite mee. We vinden op camping **La Pinède** een prima plek (52), we kunnen wat van ons afkijken en er is schaduw, belangrijk want het is prachtig weer. Er is een winkel, een zwembad en een restaurant. Je zit 200 meter van het strand en met de fiets ben je in een paar minuten bij de Casino, die hebben alles. Calvi is weer zo'n typisch Corsicaans stadje, vestingmuren, een citadel en smalle straatjes en gezellige pleintjes. Op het plein voor de Saint Claire kan je bij Chez Doumé prima lunchen. We hebben ons aan de Franse etenstijden aangepast door de lunchtijd te benutten en 's avonds een broodje te eten. Hoeven we

niet meer tot 19:30 of later te wachten, want dan hebben we vaak geen trek meer. We spreken vriend L. die met een zoon naar de GP F1 in Barcelona zou gaan, maar helaas door ziekte ging die trip niet door. Jammer.

Dan rolt een ACSI groep de camping op en daarbij rijdt een camper voor onze neus met zijn luifel tegen een boomtak, veel gekraak maar de man hoort of ziet niets en rijdt rustig verder, waardoor hij nu een dikke tak van de boom en de luifel van de camper scheurt. Misschien een beetje verreist?

Tot onze verbazing is er in Calvi een grote kazerne (1600 man) van de 2^e REP (Regiment Etranger de Parachutistes) van het Vreemdelingen Legioen. Je hoort daar in Nederland nooit iets over, maar ze bestaan dus gewoon en maken deel uit van het Franse leger. Vroeger in actie in de koloniën van Frankrijk in Noord Afrika, nu alleen bij problemen buiten Europa.

Vanuit de camping kan je via een voetpad langs het spoor zo naar Calvi wandelen, gedeeltelijk in de schaduw. Om het strandgangers makkelijk te maken, stopt het treintje op verzoek op bepaalde plekken. In de stad hernieuwt Carla haar kennismaking met wilde zwijnen, nu door het smullen van een heerlijke wilde zwijn paté.

In de baai is een 5 master cruise boot afgemeerd. De Amerikanen slenteren door de stad. Bij de Tourist Information hebben we naar het museum 's Middags heeft het hard geregend en omdat veel campers bij het zoeken van een plek, niet uitstappen en helemaal niet als het nat is, probeert een Belg de plek in te nemen van onze Duitse overbuur die net even met zijn camper op pad is. Hij ziet op tijd zijn fout in en vertrekt. De 22^e valt er 's nachts

nog veel meer regen en staan er grote plassen. Bij een jong Duits stel met een kleutertje, staat er 5 cm water in hun voortent. We helpen hen te verhuizen naar een hogere en drogere plek.

De camping omvat drie delen: waar wij staan, vooraan rechts van de ingang, dan een groot terrein met mobil homes en achterin onder hoge bomen een terrein waar de groepen staan. Er is een caravanvereniging De Dissel, nu 1 week op pad en nog zes te gaan. Ze hebben 300 leden en maken elk jaar een rondreis die ze zelf organiseren en begeleiden. Leuke mensen. Morgen zal er een ANWB groep aankomen. Dat is andere koek! We vertellen aan mensen van De Dissel een paar van onze anekdotes met "Groepen". Die verhalen doen het altijd.....

We hebben hier een paar heerlijke dagen gestaan, maar gaan op aanraden van mensen uit Olst op 24 mei naar camping **Kalliste** in Saint Florent. Zij gaan naar Porto Vecchio. Het is weer een prachtige rit over de N197 en rijden dan de bergen in over de D81. Een colletje van 450m waar je op de bergen rondom nog veel sneeuw kan zien liggen. Veel bochten en een niet te brede weg. Maar schitterend. Ook overal bloemen langs de weg. Kalliste vraagt het ACSI tarief van €16,- maar staat niet in de gids. Er zijn 46 plekken, wij staan op 26. De camping is bijna vol. Ook hier kan je te voet naar het stadje, of per fiets. Het is allemaal heel relaxed. Er is een jachthaven, boulevard, een citadel en winkeltjes. We komen het Duitse stel uit Calvi tegen, zij zijn op weg naar Bastia. In de haven is een visser zijn netten aan het schoonmaken, er zitten klonten zeebodem vast. Carla zoekt een grote uit en die nemen we mee. Ook wordt een bananenplant uit de supermarkt aan de inventaris toegevoegd. De banaan thuis in de tuin heeft helaas de winter niet overleefd.

1 Km ten oosten van de stad ligt de voormalige kathedraal van Nebbio, de Pisaanse kerk van Santa Maria Assunto. Deze was van de 4^e tot de 19^e bisschopzetel. Samen met La Canonica (waarover later meer) behoort dit gebouw tot de belangrijkste Romaans-Pisaanse monumenten op Corsica.

Terug op de camping hebben we nieuwe burens uit Herwijnen gekregen, aardige mensen, maar met een camper met een probleem. Ze vervoeren 2 e-bikes op een drager die gemonteerd is op een sub frame onder de opbouw. Door trillingen tijdens het rijden heeft binnen de vloer van de garage losgelaten van de verticale achterzijde. Je kijkt zo naar buiten. Het sub frame is ook de drager van de vloer. De dealer reageert lauw, "maak maar een paar foto's". Hij is overigens wel degene die

deze montage heeft geadviseerd en uitgevoerd. Prutswerk en dat veroorzaakt heel veel schade.

Hoe dat verder gaat weten we niet, want we rijden de volgende dag door naar Cap Cors. en via Bastia over de D80 langs de kust kronkelend komen we in Marina de Pietracorbara op camping **Domaine La Pietra**. We staan hier op een groot grasveld met hier en daar een

boom voor de nodige schaduw. Verder is er alles wat je nodig hebt. Je kan met de fiets naar het strand waar ook een prettig restaurantje is. Carla gaat aan de mosselen, het is druk want ze vieren hier Moederdag.

Er staat ook een Engels stel met een mooie T1, wat een auto is dat toch!

Dan is het 28 mei en gaan we weer langs de kust richting Bastia (inkopen bij Leclerc) dan richting vliegveld en Lido di Marana, het is een beetje moeilijk te vinden maar langs

de D107 vind je La Canonica, een kathedraal uit de

12^e eeuw. Deze staat op de fundamenten van de voormalige Romeinse nederzetting La Mariana. Aan het begin van de 4^e eeuw kon het christendom hier vaste voet krijgen. De 35 meter hoge basiliek lijkt wat vorm betreft op de kathedraal van Nebbio. Het bouwmateriaal kwam per schip van de steengroeven uit Cap Corse van Sisco en Brando. Verder zijn er restanten van Romeinse fundamenten te zien.

We rijden weer naar camping **San Damiano** en

vinden een plek pal aan het strand.

De volgende dag met het treintje naar Bastia, we weten nu precies hoe dat werkt en de ietwat malle stationschef denkt dat hij ons herkent, maar hij reageert niet. We boeken bij Corsica Ferries de overtocht voor 31 mei, vertrek 13:30 en aankomst Livorno om 17:30. De kosten vallen mee: € 117,-, veel lager dan de heenreis.

De volgende dag doen we niks, we kletsen wat met de mensen om ons heen. Een Duits stel met een stoere 4x4 Mercedes in Sahara kleuren, maar verder dan Italië of Corsica komen ze niet. Dat is wel anders dan die Nederlanders met een Landrover, waren net als wij in Tunesië geweest en kenden daar alle leuke plekken. Toen het nog kon, zijn ze ook in Libië geweest en waren daar heel enthousiast over.

Schuin achter ons komt een VW T4 staan, helaas er zijn geen elektra aansluitingen meer vrij. Dan komt onze "sociale" stekker (dat is de extra aansluiting op onze connector) toch weer goed van pas.

De 31^e zijn we op tijd in de haven, het is er strak georganiseerd. Wat opvalt: er staan zeker 14 VW bussen op een rijtje, een mooi gezicht. De boot vertrekt op tijd en is vol. We gaan weer naar Pisa, camping **Torre Pendente**.

Het is prachtig weer als we 1 juni weer door Pisa slenteren, we ontdekken veel oude straatjes in het centrum en lunchen op het zelfde terras als een maand eerder. In het zicht van de Duomo. De uitbater herkent ons en vindt het wel een mop. Terug op de camping horen we gekraak als een camper onder de overkapping schuift. Hulpvaardig als altijd, ga ik er met een rol tape heen. Maar het luik is niet stuk, alleen de uitzetter mist een paar palletjes. Hier brengen twee stukjes koperdraad (nog van mijn schoonvader) uitkomst en het spul doet het weer.

Carla spreekt een Duits echtpaar dat met een grote speedboat op een trailer op de camping staat. Ze slapen er ook in. Maar ze hebben pech. Ze zijn herhaalde malen belazerd bij het benzine tanken in jachthavens. Dan bleek dat er water in de benzine zat en dat pikt de motor niet. Ophalen uit zee, tank en leidingen

schoonspoelen en de portemonnee trekken. Zo vergroot de beheerder van de pomp in de haven zijn inkomen. Volgens hen hadden alleen buitenlanders daar onder te lijden (!).

We gaan op pad naar Rome, het is een warme dag en rijden over de A11/A1 364 km en wat is TomTom een uitvinding, want hij leidt ons moeiteloos naar camping **Flaminio Village** aan de rand van deze grote en heel drukke stad. Op plek 207 (een beetje ruim neergezet!) staan we heerlijk in de schaduw, in het toiletgebouw klinkt klassieke muziek. Prettig. Je kan hier ook kamers en mobil homes huren, de camping is het hele jaar open.

Als je schuin links de weg oversteeft, ben je bij de Supermercado en ook heel handig, nog iets verder (langs de Toyota dealer, Bescherming Bevolking en dan naar rechts) vind je het treinstation Duo Ponti. Ga je vanaf de camping schuin rechts de weg over, kom je bij restaurant "Ai Duo Ponti". Alles op loopafstand.

Het is de volgende dag 32 graden en pakken we de trein van de route Monte Bello naar Flaminia.(Rome). Kaartjes a € 1,50 pp enkele reis koop je bij de camping receptie. Maar dan moet je op het station door een poortje en die doet het niet, dan maar er overheen. We zijn nog lenig genoeg. De trein rijdt links en komt elke 12 minuten en doet er 10 minuten over. Je komt aan op het Piazzale Flaminio achter het Piazza dei Popolo.

In de stad is het onbehoorlijk druk. Er staan zeker 1.000 man in de rij voor het Vaticaans Museum! Als je het dubbele tarief betaald (€ 35,--) kan je zonder rij naar binnen. Bizar, dus dat doen we niet. Ook bij de Sint Pieter staat een meute. Wij waren hier 20 jaar geleden en gingen moeiteloos naar het Museum en de kathedraal en het was toen in juli!! Kan je nagaan. Overal groepen, overal wordt je aangesproken, het is een gekkenhuis en we gaan wat anders doen.

We gaan de oude stad in en daar is het een stuk aangenamer. Op het Piazza Navona is sinds kort een ondergronds museum (4,5 meter onder de grond) van de opgraving van het Stadion van Domitianus. Het was een stadion voor atletiekwedstrijden in het Oude Rome.

Geschiedenis

Keizer Domitianus (81 - 96) liet op het Marsveld in Rome, de door de grote brand van 80, beschadigde gebouwen restaureren en een aantal nieuwe bouwwerken neerzetten. Het meest markante

nieuwe gebouw was een groot stadion. Dit stadion werd voornamelijk gebruikt voor Griekse atletiekwedstrijden zoals hardlopen,

worstelen en discuswerpen. Domitianus hield hier ook de Capitijnse Spelen, een van de Romeinse tegenhangers van de Griekse Olympische Spelen.

Het Piazza Navona heeft de vorm van het stadion behouden en als je weer buiten bent, herken je dat meteen en dat geeft een overweldigende indruk. Op de terugweg ontmoeten we bij het station twee mensen die ook op de camping staan. Ze willen via het fietspad langs de Tiber naar Rome fietsen, maar daar kom je alleen via het treinstation, we verkopen ze onze ongebruikte kaartjes en kunnen ze erdoor.

Ook de volgende dag (5 juni) weer naar de stad: Parlementsgebouw, colonna Marcus Aurelius, luxe winkelgalerij (niks gekocht) en het Pantheon met ervoor een zangkoor.

Het Pantheon is een antieke tempel in Rome uit de 2e eeuw n.Chr.

Het is een herbouw van een eerder pantheon op deze plaats die in 80 door brand werd verwoest. Pantheon (Grieks: πας pas = elke / θεος theos = god) betekent 'gewijd aan alle goden'. Een andere mogelijke vertaling is: 'geheel goddelijk'. Het Pantheon is een van de best bewaard gebleven Romeinse gebouwen ter wereld. Dit dankt het gebouw aan het feit dat het in de 7e eeuw werd omgevormd tot kerk en continu in gebruik is gebleven en onderhouden. Het Pantheon is nog steeds

in gebruik als rooms-katholieke kerk en is gewijd aan de Heilige Maria en de martelaren. Het heeft de kerkelijke eretitel basilica minor.

We vervolgen onze wandeling langs de Trevi fontein, Vittoriano en het Piazza di Spagna.

We laten de drukte achter ons als we 6 juni dan 200 km naar het noorden gaan via de A1 tolweg (de niet-tolwegen in Italië zijn vaak slecht onderhouden) om op camping **Punta Navaccia** uit te komen. Het is tamelijk rustig en we kiezen plek C29 met uitzicht op het Meer van Trasimeno. We hernieuwen de kennismaking met de zusters (eigenaren) en ze vertellen

ons dat vorig jaar hun vader is overleden, ze aan de overkant van de Marina het gedeelte in het bos hebben moeten sluiten en de Overheid heeft bepaald dat er geen BBQ's meer bij de mobil homes mogen staan. En dat leidt dan weer tot heftige protesten van de vaste Italiaanse bewoners. Het gaat er hard aan toe.

Via een fietspad langs het meer ben je in een half uur in Passignano. Met de boot kan je terug varen, heel handig. Op de markt in het stadje kopen we speenvarken, dat smaakt heel prima.

Inkopen doe je in het dorp Tuoro (op fietsafstand) bij de Conad, er naast zit Hannibal, kan je met de locals

lunchen. In het meer kan je lekker zwemmen.

Op 7 juni slaat 's nachts het weer om, het giet. Onweer met elke twee seconden een bliksemschicht, het gaat goed te keer. De volgende morgen stapt Carla uit de bus in een 5 cm. diepe plas in de voortent. Met kunst en vliegwerk weten we het water uit de tent te krijgen en brengen een laagje grind en aarde aan, zodat het niet weer een plas wordt. Er moet worden gewerkt, ook op vakantie.

De 11^e breken we op en rijden binnendoor over een mooie route naar Arezzo, de camping vinden we niks en richten we ons op een camping bij Florence. Maar ja, als we daar aankomen verzeilen we in een groep ANWB-ers en de receptie wil eerst die allemaal afhandelen voordat wij aan de beurt zijn, wat makkelijk zou kunnen omdat ze zijn niet allemaal tegelijk aankomen. Voor ons reden genoeg om het voor gezien te houden. Het is nog vroeg, dus even op het gas en we zijn na 360 km. in Verona. Daar is camping **Castel San Pietro**. Het ligt boven op de oude vestingwerken van de stad en heeft een heel bijzondere ambiance. Om er te komen is het handig de coördinaten te gebruiken: N45.450489 E11.004169, want anders kom je er niet. Van te voren wel even bellen! En kom tijdig, zo rond 14:00 uur.

Het Castel San Pietro, een middeleeuws kasteel (ooit een strategisch belangrijke vesting, in handen van de machtige

Visconti-familie) op de gelijknamige heuvel aan de oostelijke oever van de Adigerivier met adembenemend uitzicht op het oude centrum.

Er is plaats voor ca. 20 kleinere campers/ caravans en verder zijn er op terrassen mooie plekken met veel schaduw voor tentkampeerders. Het is 800 m lopen via trappen om bij de Ponte Pietra te komen over de rivier de Adige. Anders neem je de funiculaire (€ 1,- pp senioren tarief) en je mag hem zelf bedienen!! De camping is niet echt goedkoop: € 41,-/nacht, maar er is geen alternatief meer sinds camping Romeo en Julia er niet meer is. Verona komt heel authentiek over en is niet zo opgepoetst als Rome. Er zijn gezellige pleinen, zoals het Piazza Erbe en zoals het hoort in Italië is er een DOM. Een joekel van een gebouw.

Kathedraal van Verona (Italiaans: Cattedrale Santa Maria Matricolare; Duomo di Verona) is een rooms-katholieke kathedraal in Verona, Noord-Italië, gewijd aan de Heilige Maagd Maria onder de benaming Santa Maria Matricolare. Het is de bisschoppelijke zetel van het bisdom van Verona

Het werd gebouwd nadat twee Paleo-christelijke kerken op de zelfde plaats waren verwoest door een aardbeving in 1117. Gebouwd in Romaanse stijl en werd de kathedraal ingewijd op 13 September 1187. De structuur werd later gewijzigd door de verschillende interventies van de renovatie, hoewel het plan ongewijzigd is gebleven.

12 Juni besteden we aan diverse culturele zaken: de Arena:

Het Romeinse amfitheater uit de 1e eeuw na Christus, de Arena, is het op twee na grootste amfitheater in de wereld: alleen het Colosseum in Rome en het amfitheater in Capua zijn groter. Het heeft een uitstekende akoestiek, die per ongeluk ontdekt werd in 1913 toen een operazanger wilde oefenen op zijn rol als Radames in Aida. Sindsdien wordt er elk jaar in de zomer het Operafestival Verona gehouden. De Arena biedt plaats aan ongeveer 20000 toeschouwers,

van wie het merendeel nog op de originele stenen zittingen plaats kan nemen.

Santo Anastasia:

De huidige kerk werd begonnen in 1280 en voltooid in 1400, ontworpen door de Dominicaanse broeders Fra' Benvenuto da Imola en Fra' Nicola da Imola. Het kreeg de naam van een reeds bestaande tempel gebouwd door Koning Theoderic de Grote, die de bouw van de huidige kerk mogelijk kmaakte. Sinds 1307 is het in feite een co-recht op St. Petrus van Verona, de martelaar en co-patroon van de stad. Gewijd in 1471 en tot 1808 was de kerk bestuurd door de Dominicanen. De 72 meter hoge toren heeft vier klokken uit 1460, de vijfde werd in 1650 gegoten. In 1839 werden de 9 klokken gegoten en gestemd in C; ze worden bespeeld in Veronese stijl door een lokaal team opgericht in 1776. De kerk is vergelijkbaar met die van de Basiliek van San Zanipolo in Venetië.

De Arche Scaligere:

Een indrukwekkende groep van vijf Gotische monumenten van de machtige della Scala dynastie, die van 1262 tot 1382 heerste over Verona en een groot deel van Noord-Italië en het Teatro Romano (uit de 1^e eeuw voor Chr.).

Helaas de volgende dag verlaten we deze mooie stad en gaan op weg naar cp **Bergamini** in San Benedetto/ Peschiera. We maken een kleine omweg over San Felice del Benaco dat ook aan het Garda meer ligt. Daar is camping Ideal Molino waar Carla al in haar jeugd met haar ouders kampeerde en wij met ons gezin met kleine kinderen ook vaak gestaan hebben. Mooie vakanties waren dat. Nu vinden wij er niet veel aan. Een beetje een dooie boel. Dingen veranderen, dat zie je maar weer.

Bergamini is een niet al te grote camping zonder toeters en bellen, met een goede atmosfeer. Er is een zwembad. Het ACSI tarief is van toepassing op het achter- en middendeel, wil je uitzicht op het meer en dat willen we, betaal je iets meer. Via de boulevard wandel je zo naar Peschiera, waar het nog altijd heel druk is. Er staan hier veel Duitsers, Nederlanders en een paar GB's. Onze Duitse overbuurman wordt geraakt door de muziek die wij draaien van Tomaso Albinoni, een Venetiaanse barokcomponist. Het is onze lievelingsmuziek en dan gaat de volumeknop wel eens wat omhoog. Buurman geniet mee.

Samen met Albinoni gaan we de 16^e verder naar het noorden en rijden 220 km naar cp **Gliffenklamm**. Zoals bekend een vaste stek voor ons. De kosten bedragen € 17,-- zonder bon, anders € 19,50. Er staat een groepje Duitse "oudere" mannen met elk een Eicher tractor.

Het bedrijf werd in 1934 opgericht, maar pas na de Tweede Wereldoorlog zou het seriematig tractoren beginnen te produceren. Het was de eerste fabrikant die een luchtgekoelde, direct ingespoten dieselmotor toepaste in een tractor. 2, 3 of 4 cilinders.

In 1957 zette het een Indiase tak op. Eicher India bouwde tot 2005 Eicher-tractoren.

In Duitsland bouwde Eicher naast tractoren ook diverse landbouwmachines zoals ploegen en heftrucks en zelfs vrachtauto's. Eicher had geen netwerk voor bedrijfswagens maar voor tractoren. De uitkomst was Magirus-Deutz dat zelf geen lichte vrachtauto's bouwde. De serie

trucks tot zo'n 7,5 ton, die Magirus toen niet produceerde, werden onder de Magirusvlag door Eicher geproduceerd.

Wij hebben op onze reizen door India inderdaad deze tractoren gezien en vroegen ons toen af waar die naam vandaan komt, klinkt toch niet echt Indiaas!

Voor de volgende stop is de camping in Mittelwald gekozen, maar die vonden we niks. Door naar Leipheim naar **Schwarzfelderhof**, zie heenreis. Plek 55: schaduw en uitzicht. We gaan net als op de heenreis naar de struisvogel farm, maar die hebben op zondag en maandag "Ruhetag". Toch maar even aanbellen en de dochter reageert, want handel is handel.

De 19^e viert onze oudste kleinzoon Milo zijn 11^e verjaardag, we feliciteren hem op afstand, want ze wonen sinds 2015 op Ibiza. We gaan met de fiets over de Donauradweg (5,5 km) naar Günzburg, een mooi oud stadje, groot marktplein met markt, stadsmuur met poorten, barokke Frauenkirche. Het stadje is vooral bekend omdat Legoland hier vlakbij ligt.

Omdat we na een week of 8 toch weer een keer naar huis willen, is de volgende stop op cp Wertheim aan de Main. Van hier ben je met 2,5 km met de fiets in Wertheim: vakwerkhuisen, markt, burcht ruïne, kerk, het Grafschaftsmuseum en meer. Bij deze stad stroomt de Tauber in de Main. Het is een stad met veel historie. In het museum zie je alles over de graven van Wertheim, de joden, een synagoge, de jaren 1940-45 en de terugkeer van de burgers in 1946 uit Tsjechië. Er is ook veel aandacht over de verschillende overstromingen die de

stad teisterden.

Bij het plaatselijke Turkse restaurant genieten we van een heerlijke "echte" linzensoep.

De 22^e is het 's morgens slechts 13 graden met een straffe wind, we kunnen via de Moezel of ergens in midden Duitsland nog overnachten, maar we kiezen ervoor om rechtstreeks naar huis te rijden. Er is veel verkeer, dus af en toe een file. Dan zijn we na dik 8 weken weer thuis.

Het was een mooie reis met veel cultuur en natuur en we waren echt op pad in Europa. We waren meestal toeristen in plaats van reizigers, maar de situatie in de landen buiten Europa laten het momenteel niet toe daarheen te reizen. Toch heel erg genoten en vaak heel aardige en interessante mensen leren kennen. Samen waren we weer een hecht team als vanouds. En daarom doe je het toch?

Italië is altijd interessant, Verona was een verrassing, op Corsica ben je weer in Frankrijk. Het eiland is bergachtig met smalle bochtige en soms steile wegen en veel mooie stadjes en veel natuur. Zeker de moeite waard. Het weer kan snel omslaan en door de hoge bergen kan het hard regenen. Direct daarna schijnt weer de zon, wel zo prettig.

Totaal 4741 km gereden en niet meer dan 400 cc olie verbruikt. De VW California T5 heeft nu meer dan 223.000 km op de teller, maar rijdt nog steeds als nieuw. Speciaal!

Overzicht bezochte campings:

<u>Plaats</u>	<u>camping</u>	<u>coördinaten of adres</u>
Oberwesel (D)	Schönburgblick	N50.10224 E7.73639
Laudenbach	Schwaben mühle	N49.45764 E9.92622
Leipheim	Schwarzfelderhof	N48.46564 E10.20291
Racines (I)	Gilfenklamm	N46.88267 E11.40796
Peschiera	Butterfly	N45.44512 E10.69449
Pisa	Torre Pendente	N43.723969 E10.382856
Biguglia (F)	San Damiano	N42 37'45" E9 28'05"
Corte	Restonica	N42.30028 E9.14778
Calvi	La Pinede	N42.55361 E8.76871
Olmeto Plage	Ras L'Bol	Route de Porto Polo
Porto Vecchio	U Stabiacciu	Route de Palombaggia

<u>Saint Florent</u> <u>Plaats</u>	<u>Kalliste</u> <u>camping</u>	<u>Route de la Plage</u> <u>coordinaten of adres</u>
Marina de Pietracorbara	Domaine La Pietra	
Roma (I)	Flaminio Village	N41.95628 E12.48218
Tuoro sul Trasimeno	Punta Navacia	N43.19164 E12.07642
Verona	Castel san Pietro	N45.450489 E11.004169
San Benadetto/Peschiera	Bergamini	N45.45047 E10.67060
Wertheim (D)	Wertheim	N49.77786 E9.50914

Haven informatie

HAVEN VAN LIVORNO (TOSCANE) - STAZIONE MARITTIMA

Naam: Haven van Livorno (Toscane) - Stazione Marittima

Routes: Livorno-Olbia / Olbia-Livorno en Livorno-Bastia / Bastia-Livorno

Als men aankomt: Na de toluitrit Porto volgt u de borden Porto , "Imbarco Passeggeri", "Via Guido Donegani" en "Moby" .

Adres: Moby c/o Inscheping/Check in: Stazione Marittima

Tel. 00390 (586) 89.99.50

Telefax: 00390 (586) 89.59.86

Check-in: Elektronische check-in aan de voorkant van de veerboot

VOERTUIGEN

De voertuigen kunnen op ieder dek van de garage van de veerboot worden geplaatst.

De voertuigen aangedreven door vloeibaar gas (GPL of methaangas) moeten in de boeking worden vermeld; u meldt zich tijdens de inscheping met een halfvolle tank en maakt het type brandstof bekend aan het personeel van de check-in.

Alleen de bestuurder heeft toegang tot de garage.

De lengte van de voertuigen zijn met alles inbegrepen, inclusief trekhaak etc.

Camper, caravan, cross-country's of andere voertuigen langer dan 220 cm vanaf de grond moeten worden vermeld in de boeking.

Op naar de volgende reis!

Carla en Huub Slokker

slokker_@hotmail.com